

мене; да бждѣтъ сички едно; как-то ты Отче си въ мене, и азъ въ тебе. да бждѣтъ и тѣ въ насъ едно; за да повѣрѣва свѣтъ-тъ чѣ ты си ма проводилъ. И азъ слава-та коато ми даде, дадохъ ѣ тѣмъ; да бждѣтъ едно, както смыслный едно: азъ въ тѣхъ, и ты въ мене; да бждѣтъ съвършени въ едно, и да разберѣ свѣтъ-тъ чѣ ты си ма проводилъ, и възлюбилъ сичгы, както си възлюбилъ мене. Отче, тѣзи които си ми далъ, искалъ дѣто съмъ азъ, да бждѣтъ и тѣ съ мене; за да глѣдатъ слава-та моя, коато ми си далъ, защото си ма възлюбилъ прѣди сздание мѣра. Отче праведный, свѣтъ-тъ не та е позналъ, но азъ та познахъ, и тѣ познаха чѣ ты си ма проводилъ. И ѣвнхъ имъ твоѣ-то има, и ще ѣвѣ, да бжде въ тѣхъ любовь-та съ коато си ма възлюбилъ, и азъ въ тѣхъ. Това като рече Исусъ, излѣзе съ ученицы-ты си отвѣдь потока Кедронъ, дѣто имаше градина, въ коато влѣзе той и ученицы-ты мѣ.

Евангеліе второ
отъ Іоанна, начало 58.

Въ онова врѣмѣ, излѣзе Исусъ съ ученицы-ты си отвѣдь потока Кедронъ, дѣто имаше градина, въ коато влѣзе той и ученицы-ты мѣ. И Іуда който го прѣдаваше, знааше това мѣсто, защото много пѣти сѣ събираше Исусъ тамъ съ съ ученицы-ты си. И Іуда като зѣ единъ пѣлкъ и слѣгы отъ първосвѣщенницы-ты и Фарисей-

ты, доде тамъ съ Фенеры и свѣщи и орѣжѣа. И Исусъ понеже знааше сичко цю имаше да доде врѣхъ него, излѣзе, и рече имъ: Кого търсите? Отговориха мѣ: Исуса Назоранина. Казѣва имъ Исусъ: Азъ съмъ. Съ тѣхъ стоаше и Іуда, който го прѣдаваше. И като имъ каза: Азъ съмъ; подрѣгнаха сѣ назадъ, и паднаха на земя-та. И пакъ гы попыта: Кого търсите? И тѣ рѣкоха, Исуса Назоранина. Отговори Исусъ: Рѣкохъ ви чѣ съмъ азъ: и тѣ ѣко мене търсите, оставѣте тѣзи да си идѣтъ: За да сѣ свѣде дѣма-та коато рече: Отъ тѣзи които ми си далъ не избѣвихъ никого. И Симонъ Петръ който имаше ножъ, измѣкнѣ го, и удари слѣга-та първосвѣщенниковъ, и отсѣче мѣ десно-то ухо; а на слѣга-та имаше вѣше Малхъ. Тогазъ рече Исусъ на Петра: Тѣри ножа си въ ножница-та. Чаша-та коато ми даде Отецъ ми да ѣ не пѣж ли? И тѣ пѣлкъ-тъ и тысащникъ-тъ и слѣгы-ты Іудейскы уловиха Исуса и вързаха го, и заведоха го първо при Анна; защото вѣше тѣсть на Каіафа, който вѣше първосвѣщенникъ прѣзъ неѣ година. И Каіафа вѣше тойзи който вѣ далъ свѣтъ на Іудей-ты, чѣ е по добрѣ да загине единъ человекъ за народа. И слѣдъ Исуса идѣше Симонъ Петръ, и дрѣгый ученикъ; и тоѣ ученикъ вѣше познатъ на първосвѣщенника, и влѣзе съ Исуса въ двора първосвѣщенниковъ. И Петръ стоаше вънъ до врата-та. И тѣ излѣзе дрѣгый ученикъ, който вѣше познатъ

знатъ